

Els dos darrers reculls d'articles de Luis Amela continuen la seva tasca de recerca bibliogràfica minuciosa. Els seus articles són com exhaustives fitxes bibliogràfiques que l'historiador i l'aficionat poden utilitzar, bé per a contrastar tota la informació publicada sobre una sèrie o un taller monetaris, bé per assabentar-se de l'aparició en el mercat numismàtic d'alguna peça de singular importància. El resultat és d'una gran utilitat perquè ens estalvia haver de cercar i comparar una gran quantitat de publicacions disperses sobre un mateix tema. El mètode científic i el bon criteri de l'autor són els dos ingredients imprescindibles per a obtenir un resultat més que satisfactori. Com sempre, Amela abasta tota mena d'emissions de l'edat antiga, amb preferència per les de la Península Ibèrica i les relacionades amb Pompeu el Gran i el primer triumvirat romà (c. 60-48 a. de C.). Pel que fa a les emissions relacionades amb els Països Catalans, l'autor tracta, en aquests dos darrers volums, dels tallers monetaris d'Abariltur, Empúries, Ilerda, Ilturo, Kaio, Masonsa, Ore, Oskumken (al volum IV), i d'Eso, Ieso, Ilici, Sagunt i Unitikesken (al volum V).

Xavier Sanahuja

GUERRERO MISA, Luis Javier, "Confirmación de la ceca hispano-romana de OCVRI (Ubrique, Cádiz)", *Omni. Revista numismática* 9, 2015, p. 105-117.

Segons l'autor, l'aparició del segon exemplar d'un tipus monetari singular emparentat amb els de la seca d'Iptuci (Cabezo de Hortales, Prado del Rey, Cadis) confirma l'existència d'un nou taller monetari a la Hispania Ulterior. Aquesta nova seca estaria situada a Ocuri (Ubrique, Cadis). El tipus monetari presenta, a l'anvers, un cap barbat i diademat que mira a la dreta, i al revers, dins d'una corona de llorer, un creixent enmig de dues estrelles de cinc puntes, una clava que divideix l'espai i la llegenda llatina OQVR (amb VR nexades).

ANS

RIPOLLÈS, Pere Pau, "Los divisores ampuritanos con cabeza de carnero y puntos en el campo", *Omni. Revista numismática* 9, 2015, p. 13-16.

Alguns encunys de les monedes fraccionàries emporitanes arcaïques amb cap de marrà i revers de creu duen unes marques de punts que continuen sent un enigma. L'autor estudia els exemplars coneguts i descarta que aquestes marques puguin tenir un valor metrològic o d'identificació de denominacions.

ANS